

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/480/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

29/2017. (II. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. november 22-én előterjesztett **panaszát** a 2017. február 16-án – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincsen hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben a leírtakkal kapcsolatban kérte a Testületet jogi felvilágosítását és tanácsát.

I.

2016. szeptember 16-án a panaszos közlekedési baleset részese volt K. város belterületén. A panaszos a feleségével az Ő. utcában szabályosan közlekedett a *** forgalmi rendszámú, S. típusú személygépkocsival, amikor az előtte haladó *** rendszámú, T. típusú személygépkocsi bekanyarodott a G. utcába, majd az ott keletkezett forgalmi akadályt észlelve a T. típusú kocsi vezetője visszatolatott az Ő. utcába úgy, hogy a panaszos az ütközést már nem tudta elkerülni. A másik vezető megállás nélkül továbbhajtott, majd a panaszos távolabb utolérte és rendőrt hívtak, mivel a felelősség kérdésében nem tudtak megegyezni.

A kiérkező rendőrnek elmondta a panaszos, hogy hogyan történt a baleset és kérte, hogy állítsa vissza a helyszínt, annak körülményeinek helyes megállapítása végett. A kérését a rendőr megtagadta és kijelentette, hogy a panaszos a hibás a követési távolság be nem tatása miatt, és később egy 10.000 Ft-os helyszíni bírságról szóló elismervényt töltött ki számára. Ennek aláírását a panaszos először megtagadta, nem ismerte el a vétkeességét, ezt követően az intézkedő rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy ha nem írja alá, akkor a későbbi eljárás során százezres nagyságrendű is lehet a fizetendő büntetés a jelenlegi 10.000 helyett. Ezzel a kijelentésével olyan nyomást gyakorolt a panaszosra, hogy végül a szelvényt aláírta és ezzel lezárult a baleset helyszíni kivizsgálása. A panaszos kiemelte, hogy nem a balesetet követően kialakult idegállapota, hiányos jogi ismerete miatt, hanem csak az intézkedő rendőr félretájékoztatása miatt írta alá a helyszíni bírság szelvényt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Fentieket követően a panaszos a területileg illetékes rendőrkapitányságnak írt levelében kifogással élt a bírság befizetése ellen, részletesen leírta a körülményeket és a rendőr jogszerűtlen és szakszerűtlen intézkedését is. Ebben a levélben szintén kérte a helyszín visszaállítását és a körülmények helyes megállapítását. A kifogást a kapitányság elutasította azzal, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján annak nincs helye, valamint megállapította, hogy a baleset során a személyi sérülés reális veszélye fennállt. Mivel a rendőrkapitányság sem vette figyelembe az általa leírt tényállást, (illetve hivatkozott a Szabs. tv. 99/A §-ra a bírsággal kapcsolatban), ezért ezt követően annak érdekében, hogy a helyszínre érkező rendőr intézkedésének szakszerűsége és jogszerűsége kivizsgálásra kerüljön, panaszt tett a rendőri intézkedéssel szemben, ám ezt a rendőrkapitány könnyedén elutasította mindenféle további vizsgálat nélkül, arra hivatkozva, hogy a panasztétel határideje már lejárt (és így a Szabs. tv. 99/A § szerinti bírság hatályon kívül helyezésére megszűnt a panaszos lehetősége).

A panaszos álláspontja szerint a helyszínen intézkedő rendőr hibásan állapította meg a baleset körülményeit, ezért nem is lett volna helye helyszíni bírság kiszabásának. Ennek aláírása a rendőr nyomásgyakorlására történt, a rendőrkapitányságnak küldött levelében leírtak alapján ezt a szakszerűtlenséget nem vizsgálták, ami megalapozhatta volna a bírság hatályon kívül helyezését. Azt sem vizsgálta a rendőrkapitányság, hogy a baleset másik részese cselekménye alkalmas-e valamilyen jogsértő magatartás megállapítására annak ellenére, hogy az iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a másik gépjármű vezetője a helyszínt megállás nélkül elhagyta, pedig a rendőrkapitányság véleménye alapján a "személyi sérülés bekövetkezésének reális veszélye fenn állt".

Az illetékes rendőrkapitányság a /***/2016. P. számon eljárás megszüntetéséről hozott végzést az ügyben, mellyel kapcsolatban a panaszos fellebbezést nyújtott be.

A panaszos kérte a rendőri intézkedés és az azzal szemben megtett panasz kivizsgálását, az a bírság kiszabásának jogszerűségét és annak hatályon kívül helyezésének lehetőségét megvizsgálni.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez **vagy**
- b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bünmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
 bírálja el.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése kimondja, hogy akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – *választása szerint* – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, *vagy* kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az előadó testületi tag munkatársa a panaszos nyilatkozatára céljából telefonon felvette a kapcsolatot a panaszossal, és a munkatárs kérte, hogy a panaszos a benyújtott panaszbeadványokat, illetve az addig meghozott határozatokat bocsássa a Testület rendelkezésére annak megállapítása érdekében, hogy az előadó testületi tag meggyőződhessen arról, hogy a panaszbeadványt valamennyi

panaszelemre nézve kivizsgálták-e. A panaszos a telefonban elmondta, hogy nem csupán a kiszabott bírságot sérelmezi (amelyre nézve a Testület egyáltalán nem rendelkezik hatáskörrel), hanem azt, hogy a rendőr nem tett eleget az intézkedési kötelezettségének, nem hallgatta őt meg, illetve, hogy egyértelműen a másik fél javára döntött anélkül, hogy érdemben megvizsgálta volna az elhangzottakat és körülményeket, valamint a helyszíni bírsággal kapcsolatban félretájékoztatta őt és nyomást gyakorolt rá.

Az iratok postai úton történő beérkezését követően megállapítást nyert, hogy a panaszos legelső, 2016. szeptember 29-én kelt beadványát a rendőrség kizárólag a bírsággal szemben történt *kifogásként* értékelték, és erre vonatkozóan egy általános osztályvezetői, 2016. október 5-ei keltezésű tájékoztatót kapott.

A panaszos ezt követően 2016. október 19-én előterjesztett beadványában már hangsúlyosan szerepelt a „panasz” kifejezés és a rendőri szerv 2016. október 27-én kelt határozata végzést hozott az eljárás megszüntetéséről, elkésettségre hivatkozva. A panaszos ezzel szemben fellebbezést nyújtott be, azonban a megyei rendőrfőkapitány 2016. december 12-én kelt határozatában ugyanazzal az érveléssel helybenhagyta az elsőfokú (elkésettségre hivatkozó) határozatot.

Megállapítható tehát, hogy a panaszos először a rendőri intézkedéssel szemben az intézkedést fogyanatosító rendőrkapitányságon terjesztette elő panaszát, amelyet követően a panaszos a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be az elutasító határozat ellen. Ezután terjesztette elő panaszát a Testületnél a rendőrség intézkedési kötelezettségének megsértésével és részrehajlással kapcsolatban. A megyei rendőrfőkapitány a fellebbezést határozatában elbírálta, amely a kézbesítéssel jogerőre emelkedett.

Annak ellenére, hogy a Testület nem bírálhatja felül a jogerős rendőrségi határozatot, megjegyzi, hogy álláspontja szerint a panaszos legelső, határidőben előterjesztett beadványának *tartami* és nem szó szerinti értelmezéséből (amely az intézkedést felülvizsgálatát kérte, illetőleg az eljárás elleni kifogásként fogalmazódott meg) kiindulva vitatható a rendőri intézkedéssel szembeni panasszal kapcsolatos elkésettség kérdése.

Ennek okán a Testület indokoltnak tartotta megküldeni állásfoglalását a megyei rendőrfőkapitánynak.

III.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos az intézkedést fogyanatosító rendőri szervnél is megindította az eljárást és ez alapján azonos tartalmú panaszát a rendőrség jogerősen elbírálta, a Testület az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján hatáskörének hiányát állapította meg, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2017. február 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag